

ՀԱՐԱՄԱՆԱԿԱՆ ԳԻՏԱԿԱՆ ՀԱՂՈՐԴՈՒԹՅՈՒՆՆԵՐ

Դ. Դ. ԱՎԱԿՑԱՆ

ՓՆՆՏՆԵՆՈՒ (ELAEOAGNUS L.) ՆՈՒ ՎՆԱՍԱՏՈՒՆԵՐ ՀԱՅԱՍՏԱՆԻՑ

Փշատենին (Elaeagnus) Հայաստանում տարածված է գլխավորապես Արարատի հովտում, մասամբ էլ Արափիրյու, Աղիղբեկովի, Եղեգնաձորի, Իջևանի և այլ շրջաններում։ Այն, որպես պտղատու և ղեկորատիվ ծառատեսակ, վերջին տարիների ընթացքում մեծ քանակությամբ տնկվել է Արարատի հովտում՝ հատկապես Հոկտեմբերյանի, Արտաշատի, Վեդու, Էջմիածնի և Շահումյանի շրջաններում։

Փշատենին, որպես պտղատու կուլտուրա, թեև բնակչությանը հայտնի է հին ժամանակներից, սակայն ինչպես նրա հիմնադրվածները, այնպես էլ վնասատուները ամբողջությամբ ուսումնասիրված չեն։

Վնասատուների կապակցությամբ՝ Գրեչիկեր նշում է, որ փշատենու վնասատուները ոչ միայն ուսումնասիրված չեն, այլև նրանց տեսակային կազմը պարզված չէ։ Փշատենու վնասատուներից մինչև այժմ հայտնի են Հայաստանից ավելի քան 34, իսկ ընդամենը 79 տեսակ։

Մեր լրացուցիչ զիտողությունների շնորհիվ պարզվել է, որ Հայաստանի պայմաններում սառերի քերվող միջատների տեսակները նույնպես հանդիսանում են փշատենու վնասատուներ, որոնք հավաքված են հիմնականում Արարատի հովտում փշատենու վրայից և, որպես սպիտակիք*, ցույց են տրվում առաջին տնկում։

Բզեզների մի մասը որոշել է Ս. Ս. Խնձորյանը, իսկ տերևալիկների տեսակը՝ Ս. Լոգինովան։

ՏԵՐԵՎԻԼԼԻԿՆԵՐԻ ԵՆԹԵԼԵՐԿ՝ PSYLLODEA

Տերևալիկների բնականիք — *Psyllidae*

Trioza magnisetosa Lag.

Մեզ հանդիպել է Երևանի շրջակայքում, Հոկտեմբերյանի, Էջմիածնի, Շահումյանի, Կոտայքի և Արտաշատի շրջաններում։ Հասուն միջատը նստում է փշատենու տերևների վերին երեսի վրա, հատկապես շոգ ժամերին աշխատում է թաքնվել տերևի ստվերում մասերում։ Նրա թրթուրը և նիմֆան ապրում են գլխավորապես տերևի ստորին երեսի վրա, ընդ որում թրթուրի հասցրած վնասի առաջատու տերևի ստորին երեսի վնասված մասի ներհորման հետևանքով առաջանում է կոպ կամ գոտիկ, իսկ հակառակ կողմում, սլոնինքն տերևի վերին երեսին՝ զալլանման ուռուցք։

Այդ երևույթն ավելի շատ նկատվում է երիտասարդ ճյուղերի վրա, որտեղ նախնիակ տերևները դանդաղում են լինում։ Աղբյուրի դանդաղություն ավելի հաճախ նկատվում է փշատենու երիտասարդ տնկարկներում։

* В. И. Гречкин. Очерки по биологии вредителей леса, Москв., общ. науки и природы, 1—149, 1951.

Հախանակում է, որ որոշ տարիներում այս տերեւալվիկը մասնաշաղկապան թնայում է կրում: Օրինակ, նման երեւոյթ մեզ հաջողվել է գիտել 1954 թ. քննադրում՝ Եւրփի և Երեւանի շրջակայքում, Բուսաբանական այգում՝ 15-VI, Արտաշատում 21. VI, Քանաքեպում 22. VI և Հոկտեմբերյանում 23. VII: Այդ ժամանակ տերեւալվիկը գտնվում էր հասուն հատակում և բառ երեւոյթին տեղի էր տնեցել արդեն նրա մասնաշաղկապան թափչքը:

Պատր է կենթադրել, որ նրա մասնաշաղկապան զարգացման տարիներին կարող է զգալի մնաս նոսրանք:

Կառնաքաների կամ բզեզների կարգ Colcoptera

Բնաբնականների ընտանիք Scarabaeidae

Homalopia spireae Pall

Մեզ պատահել է Բուսաբանական այգում 19. VI. 1954 թ., հազվադեպ է: Աննշան չափով մնասում է տերեւներին:

Ոսկեա բրնձաբզեզ — *Cetonia aurata* L.

Հանդիպում է գրեթե ամենուրեք: Մասնաշաղկապան մեծ հանդես է դալիս մալիս-հունիս ամիսների ընթացքում, փշատենա ծաղկման շրջանում: Մեզ հաճախակի պատահել է Երեւանի շրջակայքում: Վնասում է ծաղկին:

Հունգարական բրնձաբզեզ — *Potosia hungarica* Hbst.

Հանդիպում է մալիս-հունիս ամիսների ընթացքում: Մեզ պատահել է Արարիկի շրջակայքում և Արշալույսի տղիներում: Աննշան չափով մնասում է ծաղկին:

Ձալապուրիկ բրնձաբզեզ — *Oxythyrea cinctella* Schaum

Հանդիպում է ամենուրեք խմբերով՝ պարզապես կոյտաբանների, դեկորատիվ ծառերի ու թփերի ծաղկիկների վրա: Մենք փշատենա ծաղիկների վրա, հազվադեպ էնք 1954 թ. հունիսի 20-ին: Վնասում է ծաղկին:

Ձալապուրիկների ընտանիք Elateridae

Synaptus filiformis F.

Հանդիպում է գրեթե ամենուրեք: 1954 թ. հունիսի 19-ին պատահել էնք Բուսաբանական այգում փշատենա տերևի վերին երեսի վրա, հանդիսա նստած վիճակում, նկատվում էր, որ տերևի երեսը թաքմ կերպով էր: Աննշան չափով մնասում է տերևին:

Ոսկերեզների ընտանիք Buprestidae

Agrius obscuricollis Kiesw.

Հախատանում մեզ հանդիպել է Երեւանի մասնաշաղկապան մալիս-հունիս, Բուսաբանական այգում, ինչպես նաև Հոկտեմբերյանում: Մենք նրան հաղաքել ենք Արտաշատի տղիներում փշատենա վրալից: Մասնաշաղկապան կույն թռչում է, խիստ արագաշարժ է, զգալի սրտայտից: Նրա թռիչքի

մասը ուժեղ կերպով արտահայտվում է մատղաշ և երիտասարդ ճյուղերի վրա: Հիմք ընդունելով ճյուղերի կերվածքները՝ կարելի է ենթադրել, որ թրթուրը գդալի մեծ և հասցնում փշատենու ծառերին առանձնապես չոր վայրերում:

Փածկակերների ընտանիք—*Cryptophagidae*

Վեցանկյու մանի ծածկակեր—*Cryptophagus hexagonalis* Küst.

Հանդիպում է դրեթև ամենուրեք: Ընդ պատահել է Երևանի շրջակայքում 1954 թ. հունիսի 5-ին: Շատ փոքրիկ է, մտնում է ծաղկի խորքը մինչև սերմնարանի հիմքը: Կրծելու հետևանքով մնասում է թև վարսանդին և թև առնչքներին, ընդհանրապես ծաղկի ներքին օրգաններին: Վնասում է ծաղկին:

Մաղկափռիկների ընտանիք—*Allecidae*

Omophilus flavipennis Küst.

Հանդիպում է ամենուրեք, որտեղ փշատենի կա, հատկապես մայիս-հունիս ամիսներին: Իհարկում է ներքին ճեղք են տալիս, որ ամբողջ ծաղկման ժամանակաշրջանում այդ բզեզը մասսայական ձևով հարձակվում է փշատենու վրա: Նա կրծում է բաժակակալը, մտնելով ծաղկի խորքը, մնասում է միաժամանակ վարսանդին և առնչքներին: Հասցրած մնասի հետևանքով վարակված վայրերում տեղի է ունենում մասսայական ծաղկաթափություն:

Omophilus pillicollis Mén.

Հանդիպում է գրեթե ամենուրեք, որտեղ փշատենի կա: 1954 թ. հունիսին փշատենու վրա հաճախակի դիտել ենք Երևանի շրջակայքում, Նորքի լանջերում, իսկ հունիսի 18-ին հավաքել ենք Բուսաբանական այգում: Պակաս չափով մնասում է ծաղկին:

Տերևակերների ընտանիք—*Chrysomelidae*

Labidostomis elegans Lep.

Հանդիպել է փշատենու և չիչխանի վրա: Հավաքել ենք Հոկտեմբերյանի դաշտապարտպան շերտերում 29. VI 1951 թ.: Աննշան չափով մնասում է տերևներին:

Labidostomis peregrina Ws.

Երևանի շրջակայքից հավաքել ենք 5. VI 1954 թ.: Ընդ նրան դիտել ենք մնասատվության ժամանակ տերևները կրծելիս: Հավանական է, որ որոշ չափով մնասում է նաև ծաղիկներին:

Longitarsus succineus Foudr.

Որտեղև է ենք Հոկտեմբերյանի շրջանում, 4-րդ սովետի տերիտորիայում, փշատենու վրա՝ 1954 թ. հունիսի 23-ին: Աննշան չափով մնասում է տերևներին:

Նրկալակների ընտանիք—*Curculionidae*

Otiorrhynchus ovalipennis Bol.

Հանդիպում է ամենուրեք: Կենդանաբանական ալգում փշատենու վրա՝ Նավաքել հենք 1951 թ. հունիսի 17-ին: Բզեզի շնամառափությունը դիտել հենք տերեւերը կրծելիս: Իկդ նույն ժամանակ բզեզը կենդանաբանական ալգում ուժեղ կերպով մնասում էր նաև բնկուղենու տերեւներին:

Polydrosus inustus Germ.

Հանդիպել է Վեդու շրջանում՝ Արարատ գյուղի ալգիներում, փշատենու վրա՝ 1957 թ. մայիսի 9-ին: Բզեզը մնում է տերեւերով և բոցբոցներով՝ Վնասում է անեղսն չափով:

Chloebius immeritus Boh.

Մասապական ձևով հանդիպել է Արարատի շրջանի դաշտավայրային շերտերում, փշատենու վրա: Հավաքել հենք 17. V 1951 թ.: Բզեզն առավելապես ապրում է արմատավզի և բնի մատղաշ ճյուղերի վրա, ուժեղ կերպով մնասելով տերեւներին:

Իկդ նույն ժամանակ տեղի է ունենում մասապական գոգափերում՝ Վնասը զգալի է երիտասարդ շիվերի մոտ:

Rhyncolus cullnaris Germ.

Հանդիպել է Վեդու շրջանի Արարատ գյուղի ալգիներում, փշատենու վրա՝ 9.V 1957 թ.: Զարգացումը տեղի է ունենում փալատանյութի մեջ՝ Վնասն երբեմն զգալի է լինում:

Կեղևակերների ընտանիք՝ Ipsidae**Խնձորենու կեղևակեր՝ Scolytus mali Bechst.**

Մեզ հայտնի է, առավելապես, Խառնիի շրջակայքից: Ուպրում է փշատենու կեղևի մեջ և նրա տակ: Ս. Մ. Խնձորյանի բանավոր ավյալների համաձայն, այս տեսակը մասսապական բնույթ է կրում և շոշափելի վնաս է պատճառում փշատենու կեղևին ու բնափայտին:

Թռչնփուկաքների կամ բիբեռների կարգ — Lepidoptera**Բնտուհիք — Gelechiidae****Մրդի սեռավոր ցեղ — Anarsia lineatella Z.**

Իկդ ցեղը մինչև այժմ հայտնի է որպես դեղձենու, ծխոսենու և փշատենու ընձրուղների լուրջ մնասառու, սակայն 1951 թ. ապրիլին, էրսկուրախների մամանակ, Խորշի շրջակայքում փշատենու տնրարկներում մենք նկատեցինք փշատենու ծաղկի ուժեղ վարակման թյունը՝ Վարակման ծաղիկները հավաքելու և արհեստական պայմաններում թրթուրը դասախարակելու միջոցով ստացվել է հասուն միջատ: Հետագայում պարզվել է, որ դա մրդի շերտավոր ցեղն է՝ Վարակման թյունը և վնասառությունը մասսապական ձևով արտահայտվում էին հատկապես երիտասարդ անկարկներում, մի յսնի ստորեկան ծառերի վրա: Իկդպիսով, պարզվում է, որ այդ ցեղի թրթուրը վնասում է ոչ միայն ընձրուղներին, այլև ծաղիկներին:

Վնդմարիքեղևների ընտանիք—*Liparidae**Lencanitis caucasica* Kol.

Հաղվաղեպ հանդիպող տեսակներից մեկն է: 1954 թ. հունիսի 19-ին, Երևանի շրջակայքում փշատենու վրայից մեր վերցրած թրթուրը արհեստական պայմաններում հարսնյակախորվեց նույն թվականի հունիսի 23—28-ին, իսկ թիթենի թռիչքը տեղի ունեցավ օգոստոսի 9-ին: Մեկ թիթենի անսրբոր անտառում փշատենու վրայից լույնի ենք նույն թվականի հուլիսի 6-ին և մեկ հատանմուշ էլ՝ 1955 թ. օգոստոսի 26-ին Երևանում: Երազելի ենք արհեստական լույսով: Վնասում է տերևներին:

Г. Д. АВАКЯН

НОВЫЕ ВРЕДИТЕЛИ ЛОХА (ELAEOAGNUS L.) ИЗ АРМЕНИИ

Проведенные за последние годы наблюдения показали, что кроме 34 видов, известных в условиях Армении, есть еще 20 представителей разных групп, впервые отмечаемых в качестве вредителей лоха. Эти виды приведены в тексте статьи.

Вместе с ними в настоящее время известно 99 видов насекомых—вредителей лоха, из которых 54 встречаются в Армении.

Несомненно, дальнейшие исследования дополнят перечень насекомых—вредителей лоха, причем будут обнаружены новые вредители не только в пределах Армении, но и для Советского Союза.